

Man kunne måske ønske sig, at der nu startede en ædel kappestrid mellem kommunerne om, hvem der ville være de bedste på området. Det ville i så fald – beklageligvis må man sige – være noget nyt i forhold til dagens situation, men kommunerne har jo aldrig tidligere haft så klart og entydigt ansvar for håndteringen af velfærdssamfundets svageste, som de får nu.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren vil være med til at udarbejde et eller andet pointsystem, kan vi kalde det, til at måle velfærdssystemet. Danmark bliver jo altid bedømt, ofte som nr. 1, somme tider som nr. 5, lidt afhængigt af, hvordan man vægter de forskellige områder. Men jeg synes, det ville være dejligt, hvis vi fik et målesystem, så vi kunne se, hvilken kommune der rent faktisk yder den bedste velfærd, både over for de lidt stærkere og over for de lidt svagere i kommunen. Så ville der faktisk være nået en del.

Så synes jeg, der er lidt usikkerhed, når det drejer sig om, hvordan man skal fremskaffe alle de tilbud. Det er klart nok, at det hele er kommunens ansvar, og der står også, at borgere med specielle behov – her hentyder jeg til bemærkningerne på side 44 – skal have fuld adgang til specialiserede tilbud og behandling osv., og at regionerne får ansvar for at levere tilbuddene. Men så står der i den allersidste sætning: »Kommunerne kan dog selv oprette og drive alle typer af tilbud.« Det er jo sådan set interessant, men det er også det, der gør nogle af os en smule usikre på, hvordan grænsedragningen på området rent faktisk er. Det vil vi selvfølgelig også prøve at få klarlagt lidt nøjere under udvalgsarbejdet.

Jeg er godt klar over, at selvfølgelig har regeringen en løsning, og det bør en regering også have. Men pludselig dukker rammeaftalen op, nu er rammeaftalen det saliggørende, og jeg har det altså personligt sådan, at hvis man skal lave nogle aftaler mellem mennesker eller systemer eller den slags, er det nok meget godt, at magtbalancen er nogenlunde i orden, og det er den altså ikke her. Kommunerne sidder med det hele, og regionerne sidder faktisk ikke med nogen aktionsmuligheder, når det kommer til stykket. Der er overhovedet ikke tale om ligeværdighed, og her kunne jeg måske appellere lidt til ligestillingsministeren. Kommunen har alle pengene, regionerne skal bare levere tilbuddene, og det skal de i virkeligheden gøre efter kommunernes forgodtbefindende. Det mener vi altså ikke er tilstrækkelig godt, og vi er også nervøse for, som

andre ordførere har været inde på, at kommunerne kan gribe til at vælge den billigste løsning, for det er jo ganske menneskeligt: mest økonomi for pengene.

Kl. 11.50

Fru Pia Kristensen siger, og socialministeren vil givetvis også sige det, når hun kommer herop, at så onde er kommunerne altså ikke. Det er jo ikke, fordi kommunerne styres af onde mennesker, men det er ganske enkelt, fordi kommunerne har nogle naturlige økonomiske konflikter, om jeg så må sige, i forbindelse med deres prioriteringer, og det er ikke altid så nemt at prioritere mellem æbler og pærer, for nu at gøre det meget enkelt.

Derfor vil jeg godt spørge socialministeren: Kan socialministeren garantere, at det ikke går sådan, at de svageste bliver nedprioriteret i forbindelse med de forskellige rammeaftaler? Eller sagt på en anden måde: Ministeren bør – ikke nu, men måske i forbindelse med udvalgsarbejdet – prøve at give nogle mere præcise beskrivelser af, hvordan ministeren forestiller sig, at arbejdsdelingen mellem kommunerne og regionerne vil blive. Her tænker jeg meget konkret, institution for institution på det nærmeste. Det skal vi jo alligevel igennem på et eller andet tidspunkt, og derfor kan vi lige så godt gøre det allerede nu.

Jeg er selvfølgelig også, som også andre ordførere har været inde på, interesseret i, hvordan ministeren forestiller sig udviklingsarbejdet på de forskellige områder finansieret. Jeg vil også godt i forbindelse med pengene spørge ministeren meget konkret om refusionsordningerne til kommunerne i enkelttilfælde: Hvad har man at have beløbene i? Der må selvfølgelig være nogle erfaringer, man har trukket på, i hvert fald har jeg ikke rigtig kunnet finde det i bemærkningerne, men jeg medgiver gerne, at jeg kan have overset et eller andet.

Så vil jeg gerne – for der skal jo også siges noget positivt – slutte med at sige, at jeg synes sådan set, at der også er gode ideer i forslaget, og den ene gode idé er portalen. Nu må vi så se, hvordan ministeren vil udvikle portalen, men selvfølgelig er det oplagt godt, hvis der kan skabes noget mere gennemskuelighed og overblik, og hvad ved jeg, over de ordninger, der kommer, og hvordan tilbuddene vil være. Godt nok! Jeg synes, det er fint, at der bliver udviklet en sådan portal, hvis den bliver i overensstemmelse med det, der er lagt op til her.